

דף קד.

עין משפט א.ב.ג. הרמב"ם הל' פפולי המוקדשין פ"א הלא

נִשְׂאָר פְּחוֹת מְכֻזֶּיֶת לֹא יִזְרַק .^ב וְאִם זָרַק לֹא הִרְצָהּ. נִפְסַל
הַבֶּשֶׂר קֹדֶם זְרִיקָה אוֹ שִׁיבָא חוּץ לְעֶזְרָה לֹא יִזְרַק הַדָּם.
וְאִם זָרַק הִרְצָה :

עין משפט ד.ה. הרמב"ם הל' בכורות פ"ג ה"י

בְּכוֹר שֶׁנִּמְצָא טְרֵפָה ^ג אִם תָּמִים הוּא וְנִמְצָא טְרֵפָה אַחַר
שֶׁהִפְשֵׁט הָעוֹר יִשְׂרַף כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרָנוֹ בְּהִלְכוֹת פְּסוּלֵי
הַמְּקֻדָּשִׁין וְהַבֶּשֶׂר יִקָּבֵר. וְאִם בְּמוֹמוֹ נִשְׁחַט הַבֶּשֶׂר יִקָּבֵר
וַיִּהְיוּ הַכֹּהֲנִים בְּעוֹרוֹ. וְהוּא שֶׁנִּשְׁחַט עַל פִּי מְמַחָה :

עין משפט ו.ז.ז. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ז ה"ד

וְהַמְּקוֹם הַשְּׂנִי בְּהַר הַבַּיִת וְשֵׁמוֹ בִּירָה. וְבוֹ שׁוֹרְפִין
חֲטָאוֹת הַנִּשְׂרָפוֹת אִם אֶרֶע בְּהֶן פְּסוּל אַחַר צִאתָן מִן

ב. כסף משנה: ומ"ש נשאר פחות מכזית וכו', ואם זרק לא הורצה. הכי משמע שם: נפסל
הבשר קודם זריקה כו'. בפרק כיצד צולין (דף ע"ט):

ג. כסף משנה: בכור שנמצא טריפה וכו'. בפ' טבול יום (זבחים ק"ג) תנן כל הקדשים
שאירע בהם פיסול קודם להפשטן אין עורותיהם לכהנים לאחר הפשטן עורותיהם
לכהנים א"ר חנינא סגן הכהנים מימי לא ראיתי עור שיוצא לבית השריפה אמר ר"ע מדבריו
למדנו שהמפשיט את הבכור ונמצא טריפה שיאותו הכהנים בעורו וחכ"א אין לא ראינו
ראיה אלא יוצא לבית השריפה. ובגמרא (דף ק"ד) א"ר חייא בר אבא אר"י הלכה כר"ע
ואף ר"ע לא אמר אלא כשהתירו מומחה אבל לא התירו מומחה לא והלכתא כחכמים בשר
בקבורה והעור בשריפה ומפרש רבינו דחכמים ל"פ אר"ע דר"ע מיירי בבעל מום וחכמים
מיירו בתמים והלכה כר"ע והלכה כחכמים. ומ"ש רבינו אחר שהופשט. לומר דאילו קודם
שהופשט העור כבשר בקבורה כדאיתא בברייתא בגמרא:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הַעֲזָרָה. וְהַמָּקוֹם הַשְּׁלִישִׁי חוּץ לִירוּשָׁלַיִם וְהוּא הַנֶּקְרָא
בֵּית הַדְּשָׁן. וְשֵׁם שׁוֹרְפֵינָן חֲטָאוֹת הַנְּשָׂרְפוֹת בְּזֶמַן שֶׁהֵן
נִשְׂרָפוֹת כְּמִצְוֹתָן:

הרמב"ם הל' פרה אדומה פ"ה ה"ד

הַשְּׁלִים לְכַנֵּס אֶת אֶפְרָה יְהוֹרָם הַמִּתְעַסֵּק בָּהּ אַחֵר כֵּן בְּחִלּוֹק
הָעֶפְרָא אוֹ בְּהִצְנָעָתוֹ וְכֵן הַנוֹגֵעַ בּוֹ טָהוֹר. וְלֹא הַפְּרָה
בְּלֶבֶד אֲלֵא כָּל הַחֲטָאוֹת הַנְּשָׂרְפוֹת מִן הַפְּרִים וּמִן
הַשְּׂעִירִים הַשׁוֹרְפִים מִטֵּמְאָא בְּגָדִים בְּשַׁעַת שְׂרָפָתוֹ עַד
שִׁיעָשׂוּ אֶפְרָ. שְׁהָרִי הוּא אוֹמֵר בְּפֶר וְשַׁעִיר שֶׁל יוֹם
הַכְּפוּרִים וְהַשְּׂרָף אֶתְם יְכַבֵּס מִפִּי הַשְּׂמוּעָה לְמַדּוֹ שְׂזָה
בְּנִין אָב לְכָל הַנְּשָׂרְפִים שִׁיְהוּ מִטֵּמְאֵינן בְּגָדִים עַד שִׁיעָשׂוּ
אֶפְרָ. בְּמָה דְבָרִים אֲמוּרִים בְּשֵׁלָא אֲרַע לָהֶן פְּסוּל וְנִשְׂרָפוּ
כְּמִצְוֹתָן בְּבֵית הַדְּשָׁן. אֲכַל אִם נִפְסְלוּ בְּעֲזָרָה נִשְׂרָפִין שָׁם
כְּפְסוּלֵי הַמְּקַדְּשִׁין וְשׁוֹרְפָן טָהוֹר. וְכֵן הַמִּתְעַסֵּק בָּהֶן
מִשִּׁיעָשׂוּ אֶפְרָ אֵינוֹ מִטֵּמְאָא בְּגָדִים. וְאִי זֶהוּ שׁוֹרְף זֶה
הַמְּסִיעַ בְּשֵׂרְפָה כְּגוֹן הַמְּהַפֵּף בְּבֶשֶׂר וְהַמְּשַׁלֵּף עֵצִים
וְהַמְּהַפֵּף בְּאֵשׁ וְהַחֹתֶה גְּחָלִים כְּדִי שֶׁתִּבְעַר הָאֵשׁ וְכִיּוֹצֵא

ד. כסף משנה: ומ"ש השלים לכנוס את אפרה וכו'. כתב הר"י קורקוס ז"ל דהיינו מדכתיב
וכבס האוסף את וכו' משמע שאין טומאה למתעסק בה אחר כך אכן גבי פרים יתבאר
בסמוך שאין בהם טומאה רק עד שיעשו אפר: ולא הפרה בלבד אלא כל החטאות הנשרפות
וכו'. משנה בסוף פרק טבול יום (דף ק"ד) וברייטא בסוף פרק שני שעירי (דף ס"ח ע"ב).
ומה שכתב מפי השמועה למדו שזה בנין אב וכו'. בסוף פרק התערובות (דף פ"ג) ובספרי:
במה דברים אמורים שלא אירע בהם פיסול וכו'. בסוף פרק טבול יום (דף ק"ד ע"ב): ואי זהו
שורף וכו'. בס"פ טבול יום (דף ק"ו). ומ"ש כך למדו מפי השמועה וכו'. שם:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

בָּהֶן. אָבֵל הַמִּצִּית הָאוֹר וְהַמְסִדֵּר אֶת הַמַּעֲרָכָה טָהוֹר. כָּף
 לְמַדּוֹ מִפִּי הַשְּׁמוּעָה שֶׁהַנוֹשֵׂא פְּרִים וְשִׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִין
 לְהוֹצִיאָן לְבֵית הַדֶּשֶׁן לְשַׂרְפָן טָמֵא וּמִטָּמֵא בְּגָדִים דִּין
 תּוֹרָה כָּל זֶמֶן שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּהוֹלְכָתָן וְטָעוֹן טְבִילָה
 וְהַעֲרַב שְׂמֶשׁ. כְּמוֹ הַמְשַׁלַּח אֶת הַשְּׁעִיר לְעִזָּאֵל שֶׁהוּא
 מִטָּמֵא כָּל בְּגָד וְכָל כְּלִי שִׁיגַע בּוֹ בְּכֻלָּם שֶׁעָלְיוֹ כָּל זֶמֶן
 שֶׁמִּתְעַסֵּק בְּשְׁלוּחֹו שֶׁנֶּאֱמַר וְהַמְשַׁלַּח אֶת הַשְּׁעִיר לְעִזָּאֵל
 יַכִּבֵּס בְּגָדָיו:

הרמב"ם הל' פרה אדומה פ"ה ה"ד

עיין לעיל עין משפט ו

דף קד :

הרמב"ם הל' פרה אדומה פ"ה ה"ה

עין משפט א.

מֵאִימָתִי מִטָּמְאִין בְּגָדִים הַנוֹשֵׂאִין פְּרִים וְשִׁעִירִים
 הַנִּשְׂרָפִים. מִשִּׁיֵּצְאוֹ בָּהֶן חוּץ לְחֹמַת הָעֶזְרָה. נִשְׂאוֹם

ה. כסף משנה: מאימתי מטמאים בגדים וכו'. משנה סוף פרק טבול יום (דף ק"ד) ופרק
 שני שעירי (דף ס"ח ע"ב): יצאו וחזרו לעזרה וכו'. בס"פ טבול יום (דף ק"ה) בעי ר"א
 פרים ושעירים הנשרפים שיצאו וחזרו מהו מי אמרינן כיון דנפקי להו איטמו להו או דילמא
 כיון דהדור הדור וכו' תא שמע היו סובלים אותם במוטות וכו' ואי ס"ד כיון דנפקי להו
 איטמו הנך דאיכא גוואי [נמי] ליטמו אמר רבינא והא בעינן ואחר יבא אל המחנה וליכא
 אלא ר"א היכי בעי לה כגון דנקיטי לה בבקולסי ופירש רבינו כפי' התוס' דקס"ד דבעי
 ר"א אם חזרו הפרים לעזרה ובאו אנשים אחרים ונכנסו בעזרה ונשא אותם בתוך העזרה
 להוציאן מי אמרינן כיון שמתחילה יצאו יטמאו בגדים אלו או לא ת"ש היו סובלים אותן
 וכו' ואי ס"ד כיון דנפקי להו איטמו הנך נמי ליטמו ומסיים בה רבינא ואמר ותיסברא
 שיהא תלוי ביציאת פר לבדו והא בעינן ואחר יבא אל המחנה אלא פשיטא דבעינן שיצאו
 גם האנשים עם הפרים ולכך דגוואי לא מיטמו וגם בבעיא דילך אנשים אחרים פשיטא
 שטהורים אלא ר"א היכי בעי בבקולסי שהאנשים יצאו וחזרו ובאו אנשים אחרים ועמדו

 את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

בְּמוֹטוֹת וַיֵּצְאוּ מִקֶּצֶת הַנוֹשָׂאִים חוּץ לְחוֹמַת הָעֶזְרָה
וְהָאֲחֵרוֹנִים לֹא יֵצְאוּ. אֵלּוּ שֵׁיִצְאוּ מִטְּמְאִין בְּגָדִים וְאֵלּוּ
שֵׁעֲדִין לֹא יֵצְאוּ אֵינָן מִטְּמְאִין בְּגָדִים עַד שֵׁיִצְאוּ. יֵצְאוּ
וְחָזְרוּ לְעֶזְרָה הַנוֹשָׂא אוֹתָן בְּעֶזְרָה טָהוֹר עַד שֵׁיִצְא בָּהֶן.
הָיָה עוֹמֵד חוּץ לְעֶזְרָה וּמוֹשֵׁף אוֹתָם מִשָּׁם מֵאַחַר שֶׁחָזְרוּ
הוֹאִיל וּכְבֵר יֵצְאוּ לְחוּץ וְהָרִי זֶה הַמוֹשֵׁכָם בְּחוּץ הָרִי
הוּא סִפְק טָמֵא:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ז ה"ג

שְׁלֵשָׁה מְקוֹמוֹת לְשִׁרְפָה ו'. אֶחָד בְּתוֹךְ הָעֶזְרָה וּבוֹ שׁוֹרְפִין
פְּסוּלֵי הַמִּקְדָּשִׁין וְאֵימּוֹרִים קְדָשִׁים קָלִים שֶׁנִּפְסְלוּ וּפְרִים
וּשְׁעִירִים שֶׁל חֲטָאוֹת הַנְּשָׂרוֹת אִם אָרַע בָּהֶם פְּסוּל בֵּין
לְפָנֵי זְרִיקָה בֵּין לְאַחַר זְרִיקָה. כְּגוֹן שֶׁנִּטְמְאוּ אוֹ שֵׁיִצְאוּ
חוּץ לְעֶזְרָה עַד שֶׁלֹא הִגִּיעַ זְמַנָּן לְצֵאתָ. אוֹ שֶׁלֶן הַבֶּשֶׂר
אוֹ לְנוֹ הָאֵימּוֹרִין שֶׁלָּהֶן:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ז ה"ד

וְהַמְּקוֹם הַשְּׁנִי בְּהַר הַבַּיִת וְשְׁמוֹ בִּירְהָ. וּבוֹ שׁוֹרְפִין
חֲטָאוֹת הַנְּשָׂרוֹת אִם אָרַע בָּהֶן פְּסוּל אַחַר צֵאתָן מִן

חוץ לעזרה ומוציאים הפרים שבתוך העזרה במקלות מי אמרינן כיון שהפרים כבר יצאו
והאנשים עומדין בחוץ חשיב כאילו מוציאין אותם מפתח העזרה ולחוץ או לא ולא
איפשיטא ונתבארו דברי רבינו: כתב הראב"ד יצאו וחזרו לעזרה וכו' א"א הסוגיא בפרק
טבול יום כך היא וכו'. ומאחר שרבינו יש לו הודאת בעל הריב אין צורך להטפל בו:
ו. כסף משנה: שלשה מקומות לשריפה אחד בתוך העזרה וכו' עד כמצותן. בפרק טבול יום
(דף ק"ד:) וכדתני לוי:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הַעֲזָרָה. וְהַמָּקוֹם הַשְּׁלִישִׁי חוּץ לְירוּשָׁלַיִם וְהוּא הַנֶּקְרָא
בֵּית הַדְּשָׁן. וְשֵׁם שׁוֹרְפֵינָם חֲטָאוֹת הַנְּשָׂרְפוֹת בְּזֶמַן שֶׁהֵן
נִשְׂרָפוֹת כְּמִצְוֹתָן:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' פפולי המוקדשין פי"ט ה"ג

פְּרִים וְשְׁעִירִים הַנְּשָׂרְפִים יֵשׁ בָּהֶם סֶפֶק אִם הֲלִינָה
וְהִיצִיָּאה קָדָם שְׂגִיעֵ זְמַנָּם לְצֵאת פּוֹסְלַת בְּשָׂרָם

ז. כסף משנה: פרים ושעירים הנשרפים וכו'. בס"פ טבול יום (דף ק"ה): בעיא דלא
איפשיטא: כתב הר"י קורקוס ז"ל יש לתמוה על רבינו שכתב ספק זה שהרי לא נסתפקו
בגמ' אלא לדעת ר"ל שאמר פרק כל התדיר עדיין לא הגיע זמנו לצאת אבל לר"י שסובר
שבשר כיון שסופו לצאת ליכא לספוקי מידי מכ"ש כאן שחייב להוציאו וכמו שהקשו מאי
קא מבעיא ליה ותירצו דלא מיבעיא אלא לר"ל וכיון דרבינו פ"א פסק כר"י אין עוד ספק
ואיך כתב רבינו שהוא ספק. ונראה שסובר רבינו שמ"ש שם כן הוא קודם שידענו שאין
זריקה מועלת לאכלו אבל אחר שהעלינו במעילה שאין זריקה מועלת לאכלו אלא לשרפו
כיון שיצא פסול באכילה כיון שעדיין לא הגיע זמנו, ואפשר שמ"ש אליבא דמ"ד וכו'
הכוונה לומר שמפני אותו טעם נסתפקו כאן ולכך לא אמרו אליבא דר"ל קא מיבעיא ליה
והשתא ניחא דבעי אליבא דהלכתא דודאי כיון שהדבר ברור שאין הלכה כר"ל לגבי ר"י
לא ה"ל לשאול סתם מהו אלא ודאי גם לר"י שייכא בעיין עכ"ל: וכן אם יצא חצי הבהמה
ברוב האבר וכו' וכן אם נשאום ה' להוציאן ויצאו ג' וכו'. גם זה שם בעיא דלא איפשיטא:
כתב הראב"ד לפיכך נפסלו מספק א"א לא היתה אותה בעיא וכו'. ואני אומר אע"פ שאותה
בעיא היתה סתמית בעי רבי אליעזר פרים ושעירים הנשרפים [שיצא רובן במיעוט אבר]
יש לפרש לענין פיסול יוצא כדברי רבינו ועוד דלעיל בסמוך מייתי גמרא בעי רבי אליעזר
יציאה (קודם זריקת דמים) מהו שתועיל בפרים ושעירים הנשרפים ואיכא למימר מדהך
בעיא לענין פיסול יוצא האי בעיא נמי לענין פיסול יוצא. ועל מ"ש רבינו וכן אם נשאום
כתב א"א אף זו לענין טומאת בגדים וכו'. טעמו מדאמרינן בתר רוב מתעסקין אזלינן או
בתר רוב בהמה ומדנקט רוב מתעסקים משמע ליה דלענין טומאת המתעסקים הוא ועוד
דאמרינן התם בסמוך בעי ר"א פרים ושעירים הנשרפים שיצאו וחזרו מהו מי אמרינן כיון
דנפקי איטמו להו או דילמא כיון דהדור הדור ומדבעיא זו לענין טומאה קמייתא נמי לענין
טומאה ונראה שלפיכך כתב ומי שיש לו לב יבין זאת. ולדברי רבינו י"ל דההיא דרוב
מתעסקין לא מכרעא דתהוי לענין טומאה ולא לענין פיסול יוצא וכן בעיא דבסמוך לא
מכרעא ואע"פ שפירש"י כדברי הראב"ד כבר הקשו עליו התוס' והעלו כפירוש רבינו וגם
רש"י גבי בעיא דיצא חצי כתב דלענין אם נטמא אח"כ שישרף בפנים קא מיבעיא ליה.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

כְּאִימֹרֵיהֶן אוֹ אֵינָהּ פּוֹסְלֹת בְּשָׂרָן. לְפִיכָךְ פּוֹסְלִין אוֹתָן
 לְהַחֲמִיר וַיִּשְׁרְפוּ בְּעֶזְרָה. וְכֵן אִם יֵצֵא חֲצֵי הַבְּהֵמָה בְּרֹב
 הָאֵיבָר אִם מִחֲזִיקִין אוֹתָן פִּיּוּצָא הוּאִיל וַיֵּצֵא רֹב הָאֵיבָר
 אוֹ עֲדִין אֵינָן יוֹצְאִין שְׁהֵרִי לֹא יֵצֵא רֹב הַבְּהֵמָה. לְפִיכָךְ
 נִפְסְלוּ מִסְפֵּק וַיִּשְׁרְפוּ בְּעֶזְרָה. וְכֵן אִם נִשְׂאֹם חֲמִשָּׁה
 לְהוֹצִיאָן וַיֵּצֵאוּ שְׁלֹשָׁה וְנִשְׂאָרוּ שְׁנַיִם. וְהוֹצִיאוּ הַשְּׁלֹשָׁה
 חֲצֵי הַבְּהֵמָה הֵרִי אֵלָיו נִפְסְלוּ מִסְפֵּק וַיִּשְׁרְפוּ בְּעֶזְרָה.
 וַיִּרְאֶה לִי שְׂאִין אֵלָיו צְרִיכִין לְהַמְתִּין עַד שֶׁתַּעֲבֹר צוּרְתָן
 הוּאִיל וְהֵן עוֹמְדִין לְשֶׁרְפָה לְעוֹלָם אֶפְלוּ לֹא נִפְסְלוּ:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ד ה"ח

וּמַחֲשִׁבִין עַל דְּבַר הָעוֹמֵד לְאִבוֹד ה' אוֹ עַל דְּבַר הָעוֹמֵד
 לְשֶׁרְפָה. הַמְחַשֵּׁב בְּאַחַת מֵאוֹתָן אַרְבַּע הָעֵבוֹדוֹת אוֹ
 בְּכֹלָן. לֶאֱכֹל דְּבַר שְׂאִין דִּרְכוּ לְאֲכִילָה אוֹ לְהַקְטִיר דְּבַר
 שְׂאִין דִּרְכוּ לְהַקְטִרָה. בֵּין בְּמַחֲשֶׁבֶת הַמָּקוֹם בֵּין
 בְּמַחֲשֶׁבֶת הַזְּמַן. הַזְּבַח כָּשֵׁר. פִּיּוּצָא. חֲשֵׁב לְשֶׁתּוֹת מַדָּם

כתב הר"י קורקוס ז"ל כתב רבינו שא"צ באלו עיבור צורה אלא מפני שמא הוא שורף
 קדשים שאין ראויים לשריפה ומשום ביזוי קדשים נגעו בה אבל אלו שממה נפשך נשרפין
 הם ומתחלתם דינם לשריפה לענין שינוי מקום אין צורך לעבור צורה ואין כאן ביזוי
 הקדשים עכ"ל:

ה. כסף משנה: ומ"ש ומחשבין על דבר העומד לאיבוד או לשריפה. בפ"ק דמעילה (דף
 ז'): המחשב באחת מאותן ארבע העבודות וכו' עד הזבח כשר. גם זה שם במשנה. ומה
 שכתב כיצד חשב לשתות מדם הזבח וכו'. בפרק הקומץ רבה (דף י"ז:) תניא השוחט את
 הזבח לשתות מדמו למחר וכו' כשר. ומה שכתב וכן אם חשב לאכול מפרים ושעירים הנשרפים
 וכו'. בפ"ג דזבחים (דף ל"ה) חישב באכילת פרים ובשריפתן לא עשה ולא כלום. וצריך
 טעם למה השמיט מלכתוב דה"ה אם חשב לשרפן למחר שהם כשרים:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

הַזֶּבַח או לֶאֱכַל מֵאִמּוֹרָיו או מִן הַקֶּמֶץ וּמִן הַלְּבֹנָה.
בַּחוּץ או לְמִחָר. או שְׂחָשֵׁב לְהִקְטִיר מִבֶּשֶׂר הַזֶּבַח או
מִשִּׁירֵי הַמִּנְחָה בַּחוּץ או לְמִחָר. הֵרִי הַזֶּבַח כָּשֶׁר. וְכֵן אִם
חָשֵׁב לֶאֱכַל או לְהִקְטִיר מִן הָעוֹר וּמִן הָעֶצְמוֹת וְהַגִּידִין
וְהַפָּרֶק או הָאֵלֶּל וְכִיּוֹצֵא בָהֶן. בֵּין בְּמַחְשָׁבֶת זְמַן בֵּין
בְּמַחְשָׁבֶת מָקוֹם. הַזֶּבַח כָּשֶׁר. וְכֵן אִם חָשֵׁב לֶאֱכַל מִפָּרִים
וּשְׂעִירִים הַנְּשָׂרְפִין בַּחוּץ או לְמִחָר הֵרִי הֵן כָּשֶׁרִים. וְכֵן
כָּל כִּיּוֹצֵא בָּזֶה:

עין משפט ו.ז. הרמב"ם הל' מעילה פ"ב ה"ד

וְכֵן פָּרִים הַנְּשָׂרְפִין וּשְׂעִירִים הַנְּשָׂרְפִין מוֹעֲלִין בָּהֶן
מִשַּׁעַת הַקִּדְשָׁן עַד שִׁשְׁרָפּוּ וְתִגְמַר שְׂרַפְתָּן בְּבֵית הַדִּשָּׁן
וְיִתְּךָ הַבֶּשֶׂר. אֲבָל קֹדֶם שְׂיִתְּךָ מוֹעֲלִין בּוֹ וְהוּא בְּבֵית
הַדִּשָּׁן:

עין משפט ו.ז.ט. הרמב"ם הל' פפולי המוקדשין פי"ט ה"ג

עין לעיל דף קד: עין משפט ד